

Предлог на Закон за измена и дополнување на Законот за електронска трговија

Член 1.

Во Законот за електронска трговија (Службен весник на РМ 133/07) во членот 3. ставот 1. алинеа 2. се менува и гласи:

„давател на услуги“ е секое физичко или правно лице кое дава услуги на информатичко општество,

Во членот 3. став 1. по алинеа 8. се додаваат алинеи 9. и 10. кои гласат:

9) „основан давател на услуги“ е давател на услуги кој врши економска активност преку основање трговско друштво на неопределено време при што присуството и употребата на технички средства и на технологии потребни за давање на услугата, самите по себе, не претставуваат основање на давателот на услугата,

10) „координирана област“ се барања утврдени во правниот систем на земјите-членки кои се однесуваат на давателите на услуги на информатичкото општество или на услугите на информатичкото општество, без разлика дали имаат општа природа или се специјално креирани за нив.

(i) Координираната област се однесува на барањата што давателот на услугата треба да ги исполни, а се во врска со:

- започнување дејност на услуги на информатичкото општество, како што се барањата за квалификација, за овластување или за нотификација,
- вршење дејност на услуги на информатичкото општество, како што се барањата за однесувањето на давателот на услугите, барањата во врска со квалитетот или содржината на услугата, вклучувајќи ги и оние што се однесуваат на рекламирањето и на договорите, или барањата во врска со одговорноста на давателот на услугите.

(ii) Координираната област не опфаќа барања како што се:

- барања што се однесуваат на производите како такви,
- барања што се однесуваат на испорака на производи,
- барања што се однесуваат на услуги што не се даваат преку електронски средства..

Член 2.

По членот 3 се додава наслов кој гласи:

**„СЛОБОДА НА ДАВАЊЕ НА УСЛУГИ НА ИНФОРМАТИЧКО
ОПШТЕСТВО - ДАВАТЕЛ НА УСЛУГИ СО СЕДИШТЕ ВО ЗЕМЈА ЧЛЕНКА НА
ЕВРОПСКА УНИЈА**

Член 3.

По членот 6. се додава член 6.а кој гласи:

Ограничување на давање на услуги на информатичко општество

(1) Судот или органите на државна управа надлежни за спроведување на електронското работење (во понатамошен текст: надлежни органи) можат да преземат мерки за ограничување на слободата на давање на услуги на информатичко општество на даватели на услуги со седиште во земјите членки на Европската унија, кои нанесуваат или можат да нанесат штета, на барање на овластеното лице чиј права се повредени доколку мерката е:

(i) потребна поради:

- општ интерес, особено заштитата, истражувањето, откривањето кривичен престап и гонењето за тој престап, вклучувајќи ја и заштитата на малолетниците и борбата против секаков вид поттикнување омраза врз основа на раса, пол, религија или на националност, и повреди на човечкото достоинство кога станува збор за индивидуални лица,
- заштита на јавното здравје,
- јавна безбедност, вклучувајќи ја и заштитата на националната безбедност и одбраната,
- заштита на корисниците, вклучувајќи ги и инвеститорите,

(ii) преземена против одредена услуга на информатичкото општество која е во спротивност со целите наведени во точката (i) или која претставува сериозен и голем ризик спротивен на тие цели;

(iii) сразмерна на целите од точка 1 на овој член,

(2) пред да се преземат мерките за ограничување на слободата на давање на услуги на информатичко општество на даватели на услуги со седиште во земјите членки на Европската унија и без да е во спротивност со судските постапки, вклучувајќи ги и прелиминарните постапки и актите што се извршуваат во рамките на една кривична истрага, надлежните органи се должни да:

- побараат од другата држава да преземе мерки, а таа не презела такви мерки, или тие не биле соодветни,
- ги известат надлежните органи на другата држава и Европската комисија за своите намери да преземе такви мерки.

(3) Надлежниот орган, во случај на итност, може да отстапи од условите пропишани во ставот 2 од овој член и да преземе мерки за ограничување на слободата на давање на услуги на информатичко општество на даватели на услуги со седиште во земја членка на Европската унија.

(4) Во случајот од ставот 3. на овој член, надлежниот орган е должен во најкраток можен рок да го извести надлежниот орган на државата членка на Европската унија во која е седиштето на давателот на услугата и Европската комисијата за мерката, наведувајќи ги причините поради кои смета дека станува збор за итност.

(5) Ставовите 2., 3. и 4. од овој член не се применуваат на судовите и на судските одлуки.

(6) Мерките со кои се ограничува слободата на давање на услуги на информатичко општество треба да се укинат веднаш по престанок на постоење на причината поради која се преземени, а на барање на овластената личност чии права се повредени односно на барање на Европската комисијата.

Член 4.

Во членот 7. став 1. алинеа 4. се менува и гласи:

- трговскиот регистар во кој е внесен давателот на услуги и бројот на неговата регистрација или еквивалентните средства на идентификација во тој регистар, кога давателот на услугата е заведен во трговски или во сличен јавен регистар,

Член 5.

Насловот на глава V се менува и гласи „СПРОВЕДУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ“

Во членот 21. ставот 1. и ставот 2. се менуваат и гласат:

„(1) Надзор над спроведувањето на овој закон вршат Министерството за економија и Министерството за информатичко општество во согласност со нивните надлежности утврдени со закон.

(2) Инспекциски надзор над спроведувањето на овој закон врши Државниот пазарен инспекторат преку надлежните инспектори.“

Член 6.

По членот 21. се додава нов член 21.а. кој гласи:

Соработка и Кодекс на добра пракса

(1) Надлежните органи ја вршат функцијата на тела за контакт, функцијата за меѓународна соработка и информирање и на активности на поттикнување и советодавни активности утврдени со овој закон.

(2) Надлежните органи утврдуваат едно или повеќе тела за контакт и ги доставуваат податоците за контакт на земјите членки и на Европската комисија. Телото за контакт ќе соработува со телата за контакт на другите земји членки и со Европската комисија и ќе биде постојано достапно по електронски пат.

(3) Телото за контакт од ставот 3. на овој член ќе обезбеди давателите и примателите на услуги на информатичко општество да:

- добијат општа информација за договорните права и обврски, како и за механизмите за жалба и за отштета што се на располагање во случај на спорови, вклучувајќи ги и практичните аспекти вклучени во употребата на тие механизми;
- добијат податоци за органите, асоцијациите и за организациите од кои можат да добијат понатамошни информации или практична помош;
- помош и информации што ги побарале другите земји-членки или Европската комисија по електронски пат.

(4) Надлежните органи поттикнуваат:

- изготвување на кодекс на добра пракса за трговски, професионални и за кориснички здруженија или организации,
- изготвување на кодекс на добра пракса во врска со заштита на малолетниците, заштита на правата на лица со посебни потреби и заштита на човечкото достоинство,
- достапност на овие кодекси на добра пракса по електронски пат согласно со прописите кои го уредуваат правото на пристап до информации,
- достапност на информации за процена за примената на кодексите на добра пракса и за нивното влијание врз праксите, навиките или обичаите поврзани со електронската трговија.

(5) Надлежните органи ја известуваат Европската комисија за сите донесени значајни управни или судски одлуки во врска со спорови поврзани со услугите и со праксите на информатичкото општество, со користењето и со навиките во врска со електронската трговија.“

Член 7.

Насловот на глава VI се менува и гласи „СУДСКО, ВОНСУДСКО РЕШАВАЊЕ НА СПОРОВИ-АРБИТРАЖА И ПРЕКРШОЧНИ ОДРЕДБИ

Член 8.

Членот 22 се менува и гласи:

Судска заштита

(1) Лицето кое смета дека давателот на услуга на информатичко општество го повредува неговото право, може да поднесе тужба до надлежниот суд согласно со закон.

(2) Судот правосилните одлуки ги доставува до надлежните органи, по нивно барање.

Член 9.

По членот 22 се додава нов член 22-а кој гласи:

Привремени мерки

(1) Лицето кое смета дека давателот на услуга на информатичко општество го повредува неговото право, може до надлежниот суд да поднесе барање за одредување на привремена мерка согласно со закон.

(2) Судот може со привремената мерка да:

- забрани работи и постапки кои можат да доведат до повреда на правото и продолжение на започнатата повреда,
- ограничи давање на услуги на информатичко општество преку наложување давателот на услуга на информатичко општество да ги отстрани или да оневозможи пристап до податоците.

Член 10.

Членот 22 станува член 23-а

Член 11.

Овој Закон ќе се објави во „Службен весник“ на Република Македонија, а стапува на сила со денот на пристапување на Република Македонија во Европската унија.